

[Tom Behnke]

det til den enkelte fordobles fra 15.000 kr. til 30.000 kr. Men alene en forsigtig beregning viser, at 450 familier – og det er Socialministeriets tal – ganget med de 15.000 kr. vil give mere end de 6,2 mio. kr., nemlig 6,75 mio. kr. Ministeren tager således fejl, og desuden vil der alt andet lige blive flere ansøgere, når beløbet forhøjes.

Selvfølgelig er der også andre og langt vigtigere faktorer end pengene, der spiller ind, men de familier, der allerede i dag har besluttet sig for at adoptere, men som ikke har råd, vil efter forhøjelsen måske få råd og vil dermed kunne realisere deres ønske. Derfor vil den afsatte ramme på 6,2 mio. kr. også af den grund blive overskredet; det har ikke været muligt for os at sige nøjagtigt med hvor meget, men Fremskridtspartiet vil gerne advare om, at de afsatte 6,2 mio. kr. ikke er tilstrækkeligt; på den baggrund vil jeg også gerne høre ministerens kommentar til mit regneeksempel.

Den kontrol, der skal være med, at de formidlende organisationer ikke sætter deres gebyr op som følge af dette lovforslag, forsøger man at styre ved, at man siger, at man nøje vil følge udviklingen i priserne, men sagen er jo, at uanset hvor nøje vi følger det, vil en stigning i gebyrerne altid kunne ske med en anden begrundelse end med dette lovforslag. Det er derfor utopisk overhovedet at tro, at man vil kunne kontrollere det.

Justitsministeren (Engell):

Hr. Kofod-Svendsen stillede mig et spørgsmål og kom også med en opfordring til mig, som jeg meget gerne tager imod og også meget gerne vil følge. Jeg er ligesom hr. Kofod-Svendsen af den helt klare opfattelse, at adoptionsformidlingen skal varetages på et højt kvalificeret niveau, og at adoptioner også skal foregå på en etisk helt igennem acceptabel og forsvarlig måde, så man sikrer sig imod misbrug og omgørelser.

Jeg har forstået på hr. Kofod-Svendsen, at jeg skal bede myndighederne – og det vil i denne sammenhæng sige Civilretsdirektoratet – om at foretage en vurdering af, hvorvidt der kan ske en udvidelse af kredsen af dem, der formidler adoptioner, selvfølgelig med det sigte, at der skal kunne gives tilskud. En sådan undersøgelse vil jeg gerne foranledige bliver gennemført hurtigt, og jeg vil så orientere Fol-

ketingets Socialudvalg om undersøgelsens resultat.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hr. Tom Behnke udtalte her, og det fremgår også af betænkningen, at man mener, at skønnet over, hvad vi mener udgifterne bliver, er regnet forkert ud. Jeg vil da godt sige, at når Fremskridtspartiet ikke har anvendt de nøjagtige beregningsforudsætninger, er det logisk, at man kommer frem til nogle andre tal. Jeg vil stadig væk fastholde, at der vil blive tale om en merudgift på 6,2 mio. kr.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal med det samme tilbagevise, at ministeren behøver at skose mig for, at jeg ikke bruger de nøjagtige tal. Fremskridtspartiet har benyttet de tal, der står i lovforslaget og dets bemærkninger, og det er dem, vi er nødt til at tage udgangspunkt i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget uden for betænkningen af socialministeren, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykket nr. 96 om Justitsministeriets erhvervelse af ejendommen matr. nr. 6 E Avnstrup Overdrev, Særløse, til brug for etablering af asylcenter m.v. tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 16/12 92).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Det aktstykke, der er baggrunden for Fremskridtspartiets beslutningsforslag, indeholder to hovedelementer: for det første et forslag om køb af det tidligere Avnstrup Plejehospital til brug ved etableringen af et nyt registreringscenter for asylansøgere og for det andet et forslag om en nødvendig udvidelse af kapaciteten i den særlige institution for frihedsberøvede asylansøgere i Sandholmlejlren. Endelig søges der om en yderligere forhøjelse af ministeriets løbende bevillinger til underhold af asylansøgere.

Aktstykket skal naturligvis ses i sammenhæng med situationen på udlændingeområdet. I øjeblikket påregnes et indrejsetal i år på mellem 13.500 og 14.000, og det svarer næsten til en tredobling i forhold til sidste år.

Det meget store antal spontane asylsøgere medfører et betydeligt pres på hele det danske modtagesystem, og jeg kan oplyse, at der siden 1. juli i år er åbnet 40 nye asylcentre, og at det alene i denne måned har været nødvendigt at åbne 6 nye centre. Asylcentret i Sandholm er i dag det eneste registreringscenter i modtagesystemet, og der er alvorlige pladsproblemer.

Købet af Avnstrup sker for at sikre den nødvendige kapacitet i det primære modtagesystem. Her gennemfører Dansk Røde Kors det fornødne i forbindelse med modtagelse af nye asylsøgere, bl.a. helbredsundersøgelser, tøjudlevering og orienteringsprogrammer, og derudover gennemføres de indledende sagsbehandlingskridt, som bl.a. omfatter de indledende afhøringer, visitation og udfyldelse af spørgeskemaer. Denne samling af opgaverne i registreringscentre sker for at sikre en hurtig og effektiv sagstilrettelæggelse og dermed – alt andet lige – også en kortere sagsbehandlingstid, som der jo er et klart ønske om både fra regeringens og fra Folketingets side.

Købet af Avnstrup vil samtidig give mulighed for, at registreringscentret i Sandholm afgiver en bygning med henblik på en helt nødvendig udvidelse af den særlige institution for

frihedsberøvede asylsøgere i Sandholm. Den foreslåede udvidelse med 60 pladser og en særlig modtageafdeling på 30 pladser vil således, hvis forholdene ikke ændrer sig væsentligt, løse de nuværende kapacitetsproblemer på en tilfredsstillende måde.

De bevillinger, der søges om i aktstykket, er således nødvendige for at sikre et velfungerende modtagesystem, og jeg kan derfor ikke tilslutte mig Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal meddele, at Socialdemokratiet agter at stemme imod det foreliggende beslutningsforslag.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti vil ikke støtte forslaget, men stemme imod.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Ej heller Venstre kan støtte beslutningsforslaget.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal på SF's vegne afvise beslutningsforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Og jeg skal på CD's vegne afvise forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Afvisning!

Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg skal fatte mig i korthed og sige, at vi afviser forslaget.

Kim Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet har bedt Folketinget om at behandle dette beslutningsforslag, er det af to grunde.

For det første, fordi vi har den principielle opfattelse, at der i alle sager vedrørende asylansøgninger, flygtninge, indvandrere osv., bør være fuld offentlighed om, hvad der foregår. Vi er modstandere af, at bevillinger sker bag lukkede døre i Folketingets Finansudvalg eller andre steder; vi ønsker, at der skal være fuld åbenhed om bevillingerne.

[Kim Behnke]

For det andet ønsker vi også, at den samlede danske befolkning skal være vidende om, at samtlige partier bortset fra Fremskridtspartiet har valgt at benytte lejligheden til at demonstrere den foragt, de har for befolkningens synspunkter og for den måde, sagen i øvrigt skrider frem på.

De forskellige ordføreres korte ordførertaler vidner om, at man end ikke har gidet sætte sig ind i det, der er sket i Avnstrup. Der er blevet afholdt et borgermøde derude, hvor repræsentanter fra Justitsministeriet orienterede borgere, byråd, borgmester osv. om, at man havde tænkt sig, at staten skulle købe dette tidligere behandlingscenter i Avnstrup og ændre det til et asylcenter. Det får befolkningen oplysning om nøjagtig den samme dag, hvor Justitsministeriet oversendte dette aktstykke, nemlig den 7. december. Der blev gjort mange berettigede bemærkninger under dette borgermøde, hvor repræsentanterne fra Justitsministeriet gav udtryk for, at når man holdt borgermødet, var det, fordi man agtede at høre befolkningens, byrådets og borgmesterens tilkendegivelser. Men i og med at man den samme dag, som dette møde holdes om aftenen, har afsendt aktstykket til Folketingets Finansudvalg, har man dokumenteret og demonstreret, at borgermødet ikke var andet end et skalkeskjul. Man ønskede hverken at høre borgerne, byrådet eller borgmesteren, man var fuldstændig ligeglad med, hvad lokalbefolkningen mener, for aktstykket var allerede skrevet og oversendt fra Justitsministeriet til Finansministeriet mandag den 7. december.

Ved alle mulige andre lejligheder er der ingen grænser for, hvor lange, grundige og oprigtige taler man holder fra Folketingets talerstol om, at vi skal have demokrati, lokalt selvstyre, decentralisering osv. i Danmark. Talerne er uendelig lange, og de er efter vores mening også berettigede, men når det så kommer til en konkret sag, opfører man sig som i det værste diktatursamfund, hvor man er fuldstændig ligeglad med, hvad befolkningen mener. Statsmagten siger: Det har vi besluttet, vær venlig at gøre honnør og sig javel! Ude i et lillebitte lokalsamfund med ganske få hundrede borgere planter man et asylcenter, hvor der skal bo 1.200 asylansøgere, som skal vandre igennem systemet.

Hvordan agter Roskilde politikreds at løse denne politiopgave? Det har man ikke taget stilling til. Jeg skal oplyse, at der er et kvarters kørsel med udrykning fra Roskilde politistation til Avnstrup. Hvor mange flere medarbejdere skal der ansættes i Roskilde politikreds? Det har man ikke taget stilling til. Hvordan skal man i øvrigt indrette et sted, hvor der hidtil aldrig har været mere end 300 personer, når man medtager samtlige patienter og medarbejdere? Nu skal der bo 1.200 asylansøgere; dvs. det er også et spørgsmål, om det er 1.200. På borgermødet sagde man, at det var maksimalt 800, og i et svar til folketingsmedlem fru Kirsten Madsen har justitsministeren oplyst, at det er omkring 800, men af aktstykket fremgår det klart, at det er 1.200, og for den lillebitte lokalbefolkning er der altså forskel på, om man skal modtage 800 eller 1.200. Til orientering for dem, der ikke er så gode til hovedregning, er det en forskel på 400, en hel tredjedel eller 33 pct., og det er uanstændigt at opføre sig sådan over for en lille lokalbefolkning. Man er fuldstændig ligeglad, man kommer på bedste udemokratiske vis og planter et asylcenter og siger, at det skal være sådan.

Hvad med kommunen, der er en lillebitte kommune med et meget smalt beskatningsgrundlag? Hvilke ekstraudgifter får kommunen nu? Det er der hverken opgørelser over eller oplysninger om. Man fortæller nok, at staten har tænkt sig at lave et nyt rensningsanlæg på selve asylcenteret i Avnstrup, fordi man overhovedet ikke kan klare spildevandet fra 1.200 mennesker, men det skal jo tilsluttes. Hvem skal betale det? Hvordan kommer det til at påvirke borgerne i denne lillebitte kommune, at man får dette kæmpestore asylcenter – kæmpe stort i forhold til, hvor få mennesker der bor der? Det bliver en skattebyrde, som borgerne i denne lille kommune overhovedet ikke er i stand til at løfte, men det har man heller ikke ønsket at give oplysninger om.

Alle Folketingets medlemmer kan se, hvor omfattende aktstykket er, og vi synes, det er en uskik, at Folketingets Finansudvalg skal behandle sager, der er så omfattende. Det burde have været forelagt Folketinget på en anden måde end i form af en aktstykkebevilling. Selve beløbet osv. er det selvfølgelig korrekt at søge Finansudvalget om, men spørgsmålet om, hvorvidt man overhovedet skal oprette dette

[Kim Behnke]

asylcenter, bør selvfølgelig forhandles i folketings salen og ikke bare med en lang beskrivelse luskes igennem i Folketingets Finansudvalg. Jeg havde forventet, at der bare var et enkelt parti, der ville sige det, men man var mere optaget af at muntre sig over, hvem der kunne holde de korteste ordførertaler; vi skal ikke undlade at gøre befolkningen opmærksom på, at det er den måde, man behandler sagerne på i Folketinget, og vi skal endda være meget grundige i vores orientering af befolkningen.

Et af de spørgsmål, jeg havde forventet ville komme, fordi vi har hørt det ved anden lejlighed, var, hvor vi skulle gøre af alle disse asylansøgere, der nu ankommer. Svaret er nøjagtigt det samme som det, der står på bageste side af de tilbudsaviser, Føtex og Brugsen udsender: »Tilbudet gælder, så længe lager haves«. Nøjagtigt det samme er altså tilfældet med hensyn til den danske gæstfrihed over for asylanter. Tilbudet gælder, så længe pladsen er der, og nu er pladsen der ikke længere.

Hvad nu næste år? Justitsministeren har under en forespørgselsdebat tidligere på måneden oplyst, at næste år kommer der endnu flere asylanter. Nå! Så bliver der taget fører greb på en ny by, armen bliver vredet om på skulderen af den pågældende by med besked om, at nu bliver der oprettet asylcenter. Det bliver måske et sted, hvor der skal være 2.000 eller 3.000 asylanter. Senere på 1993 opretter man et nyt asylcenter med plads til en 4.000-5.000 asylanter. I 1994 kan man oprette et center, hvor der er plads til 10.000 osv.

Er dette en ond drøm, eller er det realiteterne? Ja, når man ser på udviklingen i de senere år, kan det gå hen og blive realiteterne. Og når man ser på, at holdningen i Folketinget med hensyn til, hvor mange vi skal modtage, er, at vi skal have et ubegrænset antal asylanter, der ankommer til Danmark, så er dette her kun starten på en meget kedelig udvikling, hvor man fra statsmagtens side går ud på den mest udemokratiske vis uden at gide lytte til, hvad lokalbefolkningen har af indvendinger, og bare planter sådan et statsligt asylcenter.

Det vender vi os imod, og hver eneste gang, der kommer sager vedrørende det, vil de blive forelagt i folketings salen, så hele befolkningen kan se, at selv om der udsendes pressemeddelelser fra Vestres og De Konservatives pressetjenester, selv om man holder alle disse fore-

drag ude i forsamlingshusene, er der, når det kommer til stykket, kun ét parti herinde, der bekymrer sig om den danske befolkning, og det er Fremskridtspartiet.

Vi skal derfor anbefale Folketingets medlemmer, at man, når vi senere på ugen når til afstemning om forslaget, besinder sig og selvfølgelig støtter dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg var til stede og hørte, hvad der skete på det pågældende borgermøde. Jeg blandede mig ikke i debatten, men var bagefter til et møde med borgerne, der fortalte mig om deres meninger.

Hvis vi skal sætte dette her i relief, sådan at man kan forstå, hvad det handler om, svarer det til, at Danmark, som har 5 millioner indbyggere, nu skulle modtage en flygtningestrøm på mellem 20 og 25 millioner. Det er det, der sker i Avnstrup. Der er mellem 200 og 250 indbyggere. Borgerne dernede er meget positive over for tanken om at tage imod flygtninge, og de vil meget gerne tage op til 250. Borgmesteren har endda sagt, at han vil tage op til 500 flygtninge; så regner han med, at han kan klare området. Det er en socialdemokratisk borgmester.

Jeg synes, det er uacceptabelt, at man tager 800-1.000 i første omgang, som det blev sagt på mødet. Der blev nævnt tal på 1.400, måske 2.000, i en overgangsperiode frem i tiden, men man lagde sig fast på de mellem 800 og 1.000 som det tal, man forventede skulle komme derned.

Når en befolkning er så positiv, at den gerne vil acceptere 1:1 eller 2:1 flygtninge pr. antal borgere i en by, synes jeg, det er at voldtage byen at forlange, at der skal være 1.000.

Der er et folketingsmedlem dernedefra, som er blevet banket på plads af sit parti og har fået at vide, at hun skal følge det, eller også har hun samme opfattelse som partiet – det skal jeg lade være usagt. Derfor bad borgerne mig om at komme derned, og derfor tog jeg derned for at observere det, for de vidste i forvejen, hvor det folketingsmedlem, der var der, stod.

Derfor har jeg taget det på mig, og derfor har jeg prøvet på at gøre opmærksom på, at det ikke kan fortsætte på den måde, at man ikke kan finde ud af at fordele flygtningene, sådan at de kommer til at bo på flere steder.

[Kirsten Madsen]

Man må oven i købet lave kloakeringen i byen om, for den er slet ikke indrettet til det antal indbyggere, og der skal betales ekstra for tilslutning til en ny kloakering, fordi det hele dernede ikke fungerer.

Jeg synes, det er en uforkammet måde. Man havde ikke engang orienteret borgmesteren, før man gennemførte købet. Man har påberåbt sig, at fordi man har købt stedet, behøver man ikke at orientere befolkningen. Det er skandaløst.

Justitsministeren (Engell):

Vi har inden for de seneste uger haft mindst tre debatter i Folketinget, der har drejet sig om udlændingepolitikken, og derfor kender vi hinandens synspunkter på det område, og Folketingets partier kender også Fremskridtspartiets synspunkter på dette felt.

Derfor skal jeg kun svare på et par enkelte af de spørgsmål – og efter min opfattelse også misforståelser – som blev bragt ind i debatten af hr. Kim Behnke og fru Kirsten Madsen.

For det første vil jeg sige, at Direktoratet for Udlændinge og også Dansk Røde Kors, der jo i praksis varetager driften af asylcentre, gør, hvad man kan for at arbejde tæt og gensidigt både med de lokale myndigheder og med befolkningen i de områder, hvor der etableres asylcentre. Jeg tror, jeg kan sige, at dette samarbejde i mange henseender fungerer på en aldeles fortrinlig og åben måde til alles fulde tilfredshed.

Det siger også sig selv, at den udvikling, vi har oplevet i indrejsetallene igennem det seneste år, som jeg var inde på i mit første indlæg, selvfølgelig gør det nødvendigt med en række hurtige initiativer på indkvarteringsområdet, og at ibrugtagningen af Avnstrup skal ses som et vigtigt led heri og i forhold til den fremadrettede løsning af problemerne – alt det, jeg var inde på tidligere.

Men dernæst vil jeg gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelser, sige, at det, der er tanken, er på Avnstrup Plejehospital at indrette et center med plads til mellem 800 og 1.000 asylansøgere. Når man i dette tilfælde fraviger den almindelige størrelse for centrene på mellem 200 og 300, skyldes det, som jeg også var inde på, at Avnstrup skal supplere Sandholmlejren som modtagecenter, og det vil sige, at det er her, der skal gennemføres helbredsun-

dersøgelse, tøjudlevering og alle de andre ting, jeg var inde på. Vi forventer, at medarbejdertallet på Avnstrup vil blive på ca. 150 personer, som man glæder sig til at skulle samarbejde med. Endelig vil jeg understrege, at de anlægsudgifter, der bliver tale om, i det hele skal afholdes af staten – mere for at hr. Kim Behnke ikke fortsætter sin misforståelse.

Men i øvrigt var en række af de synspunkter, som hr. Kim Behnke og til en vis grad også fru Kirsten Madsen var inde på i deres indlæg, jo formuleret i spørgsmål fra Finansudvalget, og dér får vi så også lejlighed til at sætte nogle af de misforståelser på plads, som Fremskridtspartiet – hvilket selvfølgelig ikke kommer bag på mig – begår, idet man ønsker at forstærke myter frem for at være med til at løse et problem. Det er jeg til gengæld glad for at alle andre partier i Folketinget er rede til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Der er ikke nogen misforståelser, og det ved justitsministeren også udmærket godt. Det er en meget smart måde at prøve på at glide af på, at man overfalder en befolkning på 200 med 1.000 asylansøgere. Det er en meget billig måde at gøre det på. Det, vi ønsker, er, at man i hvert fald fordeler asylansøgerne. Når befolkningen vil være med til at tage så stort et antal – et antal, der går langt ud over og mange gange det antal mennesker, der er der – er det menneskeligt forsvarligt og rimeligt at fordele disse mennesker på flere steder i landet og ikke blokere og lægge centeret i en lille landsby med 200 mennesker, selv om resten af Hvalsø Kommune måske synes, det ikke gør så meget, for de bor i hvert fald 10 km derfra og ser dem derfor ikke til daglig.

Det er direkte at smadre et dansk kultursamfund, og det er meget billigt af justitsministeren at glide af på det. Jeg håber, at det er embedet, der gør det, og ikke mennesket Hans Engell, der gør det, for så vil jeg blive meget bekymret for Danmarks fremtid og for det, der hedder retfærdighed, i Justitsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

32) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1993.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 6/10 92. Første behandling 22/10 92. Betænkning 28/10 92. Anden behandling 19/11 92. Tillægsbetænkning 9/12 92. Bilags-hæfte 1 og 2 til tillægsbetænkningen. Første del af tredje behandling 16/12 92).

Lovforslaget som helhed sattes til forhandling.

Forhandling

Bilgrav-Nielsen (RV):

Efter afstemningerne i går har vi i Finansudvalget holdt et møde med det formål at tjekke afstemningsforløbet, og vi konstaterer, at der ikke var noget at rette, hvorfor jeg nu på Finansudvalgets vegne kan indstille, at finanslovsforslaget sættes under fortsat behandling.

Lykketoft (S):

Det at få vedtaget budgettet er jo altid en mere eller mindre bunden opgave, som skal løses af Folketinget, og Socialdemokratiet har gennem en længere årrække angrebet opgaven på den måde, at vi har arbejdet så godt, vi nu kunne, med at få finanslovens indhold til at afspejle de flertalsforhold, der på nogle hovedområder faktisk var i Folketinget, så det også kom til at sætte sit præg på den endelige finanslov og gjorde det, uanset hvem der – jeg havde nær sagt – tilfældigvis sad på regeringsbænken.

Arbejdet med finanslovsforslaget for 1993 og den aftale, vi har lavet om det, sammen med andre store og vigtige aftaler, der er lavet i løbet af efteråret, såsom det nationale kompromis omkring EF-politikken, forsvarsforlig og

praktikpladsforlig, understreger, at arbejdet bliver gjort til trods for de mange myter, der er om, at Folketinget er lammet, og at det bliver gjort i en rimelig god kvalitet på en række områder.

Når resultatet af finanslovforhandlingerne er blevet rimeligt, mener vi i Socialdemokratiet, at det i høj grad skyldes den måde, vi selv – men også andre partier – har grebet det an på, at vi takket være et samarbejde, som har været meget tæt og positivt, med Det Radikale Venstre, men også med CD og SF, har fået skrevet meget omfattende ændringer ind i forhold til regeringens udspil fra august måned.

Jeg hørte godt, at finansministeren under debatten i går ligesom lod forstå, at vi måske fra de andre partiers side havde fået løbet en åben dør ind, fordi regeringen slet ikke rigtig havde ment det finanslovsforslag, man fremsatte i august måned. Vi skulle ikke have taget det så alvorligt; selvfølgelig ville regeringen noget andet end det, regeringen foreslog. O.k., man kan da i hvert fald rose regeringen for, at den endnu en gang har vist en betydelig tilpasningsduelighed over for Folketingets flertal.

Jeg skal for en ordens skyld præcisere, at når jeg føjede SF med til listen af partier, som har bidraget positivt til dette her, er det også udtryk for, at jeg mener, det er forkert, at Socialistisk Folkeparti ikke var inviteret til de afsluttende forhandlinger i Finansministeriet. Og jeg mener ikke, afstanden mellem i hvert fald Socialdemokratiet og SF's holdninger til, hvordan finansloven skulle se ud, var uoverkommelige. Jeg beklager, at regeringen valgte det forhandlingsmønster, der betød, at SF ikke er med i den afsluttende runde.

Vi har haft et roligt forløb af finanslovforhandlingerne i øvrigt. Det skyldes også, at der imellem partierne har været en udbredt forståelse af, at den valutauro og økonomiske krise, der truer ude omkring i Europa, og som allerede har fået land efter land til at falde for valutaspekulanternes angreb, tilsagde, at Danmarks finanslov for 1993 var noget, der blev ekspederet roligt, værdigt og hurtigt i den situation. Og det lykkedes, selv om jeg ikke altid synes, finansministeren og regeringen opfatter begrebet kompromis sådan som det, jeg gerne vil lægge i det. Jeg mener nemlig, at de gode kompromiser, de ædle kompromiser, de holdbare kompromiser er dem, hvor alle parter har